12/07/2020

“Το Ηνωμένο Βασίλειο και η οικουμένη ευλογήθηκαν από τον Άγιο Σωφρόνιο”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Θυατείρων

Ακολουθεί η Ομιλία του Σεβ. Αρχιεπισκόπου Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας κ. Νικήτα κατά την φετινή, πρώτη εορτή του Αγίου Σωφρονίου του Έσσεξ, μετά την αγιοκατάταξή του από το Οικουμενικό Πατριαρχείο όπου, μεταξύ άλλων ανέφερε: **“Η Αγγλία, το Ηνωμένο Βασίλειο και ολάκερη η οικουμένη ευλογήθηκαν από τον Άγιο Σωφρόνιο, ο οποίος έδωσε στον κόσμο το πλέον πολύτιμο από τα υπάρχοντά του – την καρδιά του έμπλεο αγάπης για τον Χριστό”.**

Ο Σεβασμιώτατος, αναφέρθηκε και στον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ Βαρθολομαίο: **“Η Αγία και Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία, το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο, αναγνώρισε την αγιότητα της ζωής του Σωφρονίου και επισήμως τον κατέταξε μεταξύ των Αγίων της Εκκλησίας μας. Στις καρδιές όμως των ανθρώπων του Θεού είχε ήδη καταταγεί μεταξύ των Αγίων, ευρισκόμενος ακόμη εν ζωή. Η Εκκλησία μας καλεί τους πιστούς όπου γης να του αποδώσουν την πρέπουσα τιμή, ως τέκνα Θεού. Ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ.Βαρθολομαίος ήλπιζε να ήταν εδώ και να ιερουργήσει αυτή την ευλογημένη ημέρα, ωστόσο οι δυσχερείς παγκόσμιες περιστάσεις δεν του το επέτρεψαν. Παρά ταύτα, ο Πατριάρχης μας και οι σεβάσμιοι Ιεράρχες της Μητρός Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως είναι νοερώς κοντά μας και μοιράζονται τη χαρά**

αυτού του εορτασμού. Φυσικά, δεν ήρθα εδώ στη θέση του Παναγιωτάτου, αλλά, μάλλον με πατρική αγάπη και προσευχή, να γίνω συμμέτοχος της χαράς, της τιμής και της ευλογίας του πρώτου αυτού εορτασμού της μνήμης του Αγίου Σωφρονίου του Έσσεξ, του Αγιορείτου, του Γέροντα, του Διδασκάλου, του Πατέρα”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

Πανοσιολογιώτατε Ηγούμενε, πάτερ Πέτρο,

Πανοσιολογιώτατε Προηγούμενε, πάτερ Κύριλλε,

Πατέρες, Αδελφοί και Αδελφές της Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής,

Αγαπητά μου παιδιά εν Κυρίω,

Χάρις και ειρήνη μεθ’ υμών στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Από αγάπη για τον κόσμο και την ανθρωπότητα, ο Ουράνιος Πατέρας μας κοσμεί κάθε περίοδο της ανθρώπινης ιστορίας με ανθρώπους αγίους για να μας οδηγούν, να μας προστατεύουν και να μας διατηρούν στην οδό της σωτηρίας. Ενώ οι άγιοι αυτοί αντιμετώπισαν πλήθος προκλήσεων και δυσκολιών στη ζωή τους, ωστόσο η καρδιά τους ήταν δεκτική Θεού, γι’ αυτό ο Θεός τους επέλεξε, τους κάλεσε και τους έχρισε με το έλεος και την αγάπη Του, όπως τους Κριτές της Παλαιάς Διαθήκης, προκειμένου να μας σώσουν από τη δύναμη όσων επιθυμούν να λαφυραγωγήσουν εμάς, τον Νέο Ισραήλ. Και οι άγιοι, εμφανιζόμενοι αναπάντεχα, μας αποκαλύπτουν την αληθινή φύση και το αληθινό νόημα των εντολών του Θεού. Με άλλα λόγια, οι άγιοι, τους οποίους ο Θεός έταξε στη ζωή μας προς ωφέλεια προσωπική αλλά σύμπαντος του κόσμου, αποκαλύπτουν ότι οι εντολές του Χριστού δεν είναι απλά νόμοι κανονιστικοί, αλλά εμφάνεια ζωής θείας. Όντως, μέσω αυτών των αγίων ανδρών και γυναικών, γινόμαστε μάρτυρες του Θεού ως αγάπη και του Θεού ως ταπείνωση. Μέσω του παραδείγματός τους, κατηχηθήκαμε να τηρούμε «ὁδοὺς δικαιωμάτων» (Παροιμιών 2:8) και διδαχθήκαμε να ζούμε αγιαστικώς.

Όπως η ιστορία μας έχει δείξει, βλέπουμε, μέσω των αγίων, να λαμβάνουν σάρκα και οστά οι ιεροί και προφητικοί λόγοι του Προφήτου και Βασιλέα Σολομώντα:

«Δικαίων δὲ ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν καί ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν καλασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ·

ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.»

(Σοφία Σολομώντος 3:1-9)

Ο Ποιμήν ο Καλός και Κύριός μας διέκρινε την αθωότητα και καθαρότητα καρδιάς του νεαρού Σεργκέι και προσδοκούσε από εκείνον να συναισθανθεί και να ανταποκριθεί στην αληθινή του κλήση. Αφού έζησε στη Ρωσία σε καιρούς ιδιαιτέρως ταραχώδεις και αφού εξετράπη από την οδό την αληθινή του Χριστού, ξεκίνησε μια ιδιότυπη ιερά αποδημία, προς αναζήτηση ιδανικών ικανών να ξεδιψάσουν τη λαχτάρα του για την αλήθεια. Τελικώς, όπως όλοι γνωρίζουμε, άφησε τη γενέτειρα και την οικογένειά του και ταξίδεψε σε διάφορους τόπους πριν φθάσει στο Περιβόλι της Παναγίας, στο Αγιώνυμο Όρος του Άθωνα, όπου επρόκειτο να βλαστήσουν οι σπόροι της ταπείνωσης, της αγάπης και της προσευχής, σπόροι που είχαν φυτευτεί στην καρδιά του χρόνια πριν. Ενώ ήταν στο Άγιο Όρος, καθοδηγήθηκε από άλλους μεγάλους ασκητές και γέροντες – μορφές οσιακές όπως ο Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς – οι οποίοι τον στήριξαν στους πνευματικούς του αγώνες. Τότε ήταν που έγινε μαθητής του μεγάλου φωτιστού Αγίου Σιλουανού, από την καρδιά του οποίου, ως από πηγή, εκχέονταν νάματα πνευματικά για τον πατέρα Σωφρόνιο. Είναι ξεκάθαρο ότι αυτή η πνευματική αναψυχή λειτούργησε αναζωογονητικά για τους βλαστούς αγάπης που άρχισαν ανθίζουν στην καρδιά του πατέρα Σωφρονίου.

Καθώς περνούσαν τα χρόνια, ο Άγιος Σωφρόνιος μοιραζόταν τη σοφία και τις διδαχές των Αγιορειτών πατέρων και ιδιαιτέρως του Αγίου Σιλουανού. Ήρθε όμως ο καιρός που αποφάσισε να ζήσει σε ησυχία και να καλλιεργήσει την προσευχή του Κυρίου μας ακόμα πιο έντονα στην καρδιά του. Οδηγούμενος από το Πνεύμα το Άγιο ήρθε σε αυτή την ευλογημένη χώρα, την καθαγιασμένη από το αίμα των Μαρτύρων της και τη χορεία των Αγίων των Βρετανικών Νήσων, την γνωστή ως άμβωνα του Αγίου Αριστοβούλου, του πρώτου Επισκόπου της Βρετανίας, την γνωστή ως στίβο ομολογίας του πρωτομάρτυρα Αγίου Αλβανού, την γνωστή ως χώρα του βασιλέα Αγίου Εδμόνδου και του Σεβάσμιου Βέδα. Ωστόσο ήταν εδώ στον ιερό τόπο του Έσσεξ όπου ο Άγιος Σωφρόνιος ίδρυσε τη Μονή την αφιερωμένη στον Άγιο Ιωάννη, τον Πρόδρομο και Βαπτιστή. Αυτό, βεβαίως, δεν ήταν διόλου τυχαίο. Διότι και ο Βαπτιστής κατέφυγε στην έρημο προς αναζήτηση ειρήνης, ηρεμίας και σιωπής – μακριά από το θόρυβο, τους

περισπασμούς και τη βία του κόσμου. Ωστόσο, ο Βαπτιστής δεν ήταν μόνος. Είχε μαθητές και τέκνα πνευματικά εντός της πατρικής του αγκάλης. Τους κατηύθυνε προς τον Χριστό. Κατά τρόπο ανάλογο, ο Άγιος Σωφρόνιος συγκέντρωνε τα παιδιά του υπό την πνευματική του αιγίδα – όπως η κλώσα μαζεύει τα κλωσόπουλά της κάτω από τα φτερούγες της – προκειμένου να τα συνάξει εν Κυρίω και να τα οδηγήσει προς το ακοίμητο φως Του.

Όπως ο μέγας Προφήτης Ηλίας άφησε τη μηλωτή του στον μαθητή του Ελισσαίο, έτσι και ο Άγιος Σωφρόνιος άφησε τη δική του μηλωτή στον πατέρα Κύριλλο και τώρα στον πατέρα Πέτρο, στους συνεχιστές της ιεράς παράδοσης του μοναχισμού που αυτός ο μεγάλος άγιος έφερε και φύτευσε εδώ. Πολλοί σήμερα γνωρίζουν τον Άγιο Σωφρόνιο ως ένα δεινό θεολόγο και αγιογράφο. Ωστόσο η βαθιά προσωπική του αφιέρωση στο Χριστό δεν ανιχνεύεται μόνο στις εικόνες που αγιογράφησε ή στις θεολογικές πραγματείες που εκπόνησε. Για παράδειγμα, θα ήταν αδύνατο να προσδιορίσουμε τον αριθμό των ευλαβών Χριστιανών που στο διάβα του χρόνου ήρθαν σε εκείνον από κάθε γωνιά του κόσμου για πνευματική καθοδήγηση και στήριξη. Διήγε μέρες και νύχτες με προσευχή κατανυκτική, παρακαλώντας τον Θεό να θεραπεύσει καρδιές συντετριμμένες. Και, βεβαίως, ο μεγάλος αυτός άγιος δεν μας προσέφερε με τους λόγους του τη δική του σοφία. Προσέφερε Χριστό και Χριστού λόγους προς τους πεινώντες και διψώντες για δικαιοσύνη, αλήθεια και Βασιλεία των Ουρανών. Κατά τη διάρκεια της ζωής του, ο Άγιος Σωφρόνιος έγινε πηγή ιαματική για τους νοσούντες στο σώμα και στην ψυχή, ανακουφίζοντας τον πόνο της αμαρτίας. Έβλεπε την ομορφιά σε όλα τα πράγματα, ιδίως στη φύση και στην κτίση του Θεού. Για εκείνον τα λουλούδια του αγρού φανέρωναν τα χέρια του Δημιουργού που ύφανε αριστουργηματικά τον φυσικό αυτόν τάπητα, ενώ τα πτηνά του ουρανού δοξολογούν τον Δημιουργό με τον δικό τους μοναδικό τρόπο.

Με αφορμή αυτή την πνευματική πανήγυρη, συγκεντρωθήκαμε εδώ ως όμιλος προσκυνητών και εορτάζουμε ως μια οικογένεια την αγιότητα της ζωής του Αγίου Σωφρονίου. Ήρθαμε εδώ να κλίνουμε το γόνυ και να ζητήσουμε όχι μόνο την ευλογία του, αλλά και τις προσευχές του και τις πρεσβείες του ενώπιον του θρόνου του Θεού. Όπως διακόνησε το επίγειο Ιερό Βήμα, του ζητούμε τώρα να προσεύχεται για εμάς και στο ουράνιο Ιερό Βήμα. Όπως λέγει και η υμνολογία της ημέρας, ο Άγιος Σωφρόνιος είναι όπως η σάλπιγγα που σαλπίζει δυνατά την αλήθεια του Χριστού και μαζευτήκαμε εδώ στο Έσσεξ να ενωτιστούμε το μήνυμα αγάπης που εκπέμπει το μνήμα του.

Η Αγία και Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία, το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο, αναγνώρισε την αγιότητα της ζωής του Σωφρονίου και επισήμως τον κατέταξε μεταξύ των Αγίων της Εκκλησίας μας. Στις καρδιές όμως των ανθρώπων του Θεού είχε ήδη καταταγεί μεταξύ των

Αγίων, ευρισκόμενος ακόμη εν ζωή. Η Εκκλησία μας καλεί τους πιστούς όπου γης να του αποδώσουν την πρέπουσα τιμή, ως τέκνα Θεού. Ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ.Βαρθολομαίος ήλπιζε να ήταν εδώ και να ιερουργήσει αυτή την ευλογημένη ημέρα, ωστόσο οι δυσχερείς παγκόσμιες περιστάσεις δεν του το επέτρεψαν. Παρά ταύτα, ο Πατριάρχης μας και οι σεβάσμιοι Ιεράρχες της Μητρός Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως είναι νοερώς κοντά μας και μοιράζονται τη χαρά αυτού του εορτασμού. Φυσικά, δεν ήρθα εδώ στη θέση του Παναγιωτάτου, αλλά, μάλλον με πατρική αγάπη και προσευχή, να γίνω συμμέτοχος της χαράς, της τιμής και της ευλογίας του πρώτου αυτού εορτασμού της μνήμης του Αγίου Σωφρονίου του Έσσεξ, του Αγιορείτου, του Γέροντα, του Διδασκάλου, του Πατέρα.

Στις διδαχές του Αγίου Σωφρονίου ξεχώριζε η πίστη στο θεσμό της Εκκλησίας ως δώρου του Αγίου Πνεύματος. Ως εκ τούτου, είναι εξόχως σημαντικό να εργαστούμε από κοινού για την ενίσχυση της χριστιανικής παρουσίας και ομολογίας σε αυτό τον τόπο. Μακάρι η συνεργασία μας να χαρακτηρίζεται από την ευγένεια του πνεύματός του, καθώς ο Άγιος Σωφρόνιος πάντα προσέγγιζε τον κάθε άνθρωπο με μεγάλο σεβασμό, σαν να ήταν ευγενικής καταγωγής – ένα συναίσθημα που τόσο πολύ λείπει από τον διασπασμένο και διηρημένο κόσμο μας. Γι’ αυτό την ώρα ετούτη, δέηση αναπέμπω προς τον Άγιο Σωφρόνιο και την αρωγή του εκζητώ προς οικοδομή της εδώ Εκκλησίας, αλλά και προς ενίσχυση και προστασία του Οικουμενικού μας Πατριάρχου, της Μητρός Εκκλησίας και όλων όσων εργάζονται για τα δικαιώματά της.

Η Αγγλία, το Ηνωμένο Βασίλειο και ολάκερη η οικουμένη ευλογήθηκαν από τον Άγιο Σωφρόνιο, ο οποίος έδωσε στον κόσμο το πλέον πολύτιμο από τα υπάρχοντά του – την καρδιά του έμπλεο αγάπης για τον Χριστό. Ευρισκόμενος σήμερα εδώ μαζί με όλους, καρδιακώς ψάλλω τα λόγια τα ιερά του Όρθρου:

“Ὦ γῆ τῆς Βρετανίας μακαριστή! ἡ ἐν σπλάγχνοις τηροῦσα τὸ τίμιον, καὶ ἱερόν, σκῆνος Σωφρονίου τοῦ θαυμαστοῦ, ὅπερ Θεὸς ἠξίωσεν, Πνεύματος γενέσθαι οἶκον σεπτόν, καὶ βρύειν τοῖς ἐν πίστει, προστρέχουσι ἀφθόνως, τὰς δωρεὰς τῆς θείας Χάριτος.”

Αγάλλεσθε, άνθρωποι του Θεού, ευχαριστείστε και δοξολογήστε τον ουράνιο Πατέρα που στους χρόνους και στους καιρούς μας δεν λησμόνησε τον κόσμο μας. Εορτάζουμε τη ζωή αυτού του μεγάλου φωτιστού και βρίσκουμε παρηγοριά στο γεγονός ότι φανήκαμε άξιοι να ζήσουμε υπό τη σκιά της χάριτος του. Ας έχουμε την εξ ύψους ευλογία του, ώστε να φανούμε άξιοι να οδεύουμε κι εμείς, όπως κι εκείνος, υπό το φως του Χριστού.